

سفرنامه‌های قدیمی زنان (۱)

	چادر کردیم رفتیم تماشا		
 	ویرایش: زهره ترابی		سفرنامه عالیہ خانم شیرازی
  			

www.ketab.ir

سرشناسه: ترابی، زهره، ۱۳۶۹ -

عنوان و نام پدیدآور: چادر کردیم رفتیم تماشا: سفرنامهٔ عالیه خانم شیرازی/ ویرایش و تدوین زهره ترابی.

مشخصات نشر: تهران: نشر اطراف، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۲۵۱ ص.

فروست: مجموعه‌ی سفرنامه‌های قدیمی زنان؛ ۱.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۹۳-۰۰۰-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیا

عنوان دیگر: سفرنامهٔ عالیه خانم شیرازی

موضوع: سفرنامه‌های ایرانی -- قرن ۱۳ ق.

موضوع: ایران -- تاریخ -- قاجاریان ۱۱۹۳ - ۱۳۳۳ ق.

رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ چ ۳ ت / DSR۱۳۷۹

رده بندی دیویی: ۹۵۵/۰۷۴۵۰۴۲

شماره کتابشناسی ملی: ۵۲۸۴۰۴۸

سفرنامه‌های قدیمی زنان (۱)

چادر کردیم رفتیم تماشا

ویرایش: زهره ترابی - سفرنامهٔ عالیه خانم شیرازی

بر اساس کتاب «روزنامهٔ سفر حج» رسول جعفریان

اطراف

مدیر فنی: محمدرضا لری چی

طراح جلد: هدی آیت

چاپ: کاج صحافی: نمونه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۹۴-۰۰۰-۶

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۷، ۱۰۰۰ نسخه

چاپ شانزدهم: ۱۴۰۳، ۱۰۰۰ نسخه

همه حقوق چاپ و نشر این اثر برای «نشر اطراف» محفوظ است. هر گونه تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر (چاپی، صوتی، تصویری، الکترونیکی) بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع است. نقل پرش‌هایی از متن کتاب با ذکر منبع آزاد است.

تهران، خیابان میرداماد، خیابان مصدق جنوبی، کوچه تابان، پلاک ۱۱، واحد ۱.

تلفن: ۲۲۹-۲۹۷۵

Atraf.ir

فهرست

۱۹	جای همه عزیزان خالی
۲۹	دنیا تا دنیا آب
۴۵	قطار قطار همه جمع می شوند
۵۹	مالا مال آفتاب گرم
۸۱	شمر و یزید بسیار است
۹۹	هر طور بگیری می گذرد
۱۲۱	هشتاد زن شله بزرگ می کنند
۲۱۹	گرم و مکس و زنگ قاطرها

یادداشت یک

مجموعه‌ی ده جلدی سفرنامه‌های حج قاجاری، حاوی متن هشتاد سفرنامه‌ی حج از مردان و زنان قاجاری است، متنی که سرشار از داده‌های تازه و بکر درباره‌ی جغرافیای ایران و کشورهای در مسیر حج، از عثمانی و عراق و شام و نیز هند و راه‌های دریایی است. ذخیره‌ای است بسیار با ارزش که هنوز ارزش آن به درستی آشکار نشده و محتوایش مورد بحث قرار نگرفته است. شماری از این‌ها، سفرنامه‌های زنان قاجاری است که تا آن‌جا که می‌دانم، چندین مقاله در فرنگ و نیز کشور خودمان درباره‌ی سفرنامه‌های حج زنان نوشته شده است. در میان آن‌ها، سفرنامه‌ای که می‌خوانید درخشش خاصی دارد.

اولین باری که نسخه‌ی این سفرنامه را در کتابخانه‌ی دانشگاه در میانه‌ی دهه‌ی هفتاد دیدم، فهمیدم که چه گوه‌ری است. هرچه بیشتر خواندم، بیشتر به ارزش آن پی بردم و با شوق بیشتری رویش کار کردم. آن وقت و حتی پس از چاپ و به رغم تلاش مرحوم باستانی پاریزی، نویسنده را نشناختم، تا آن که بعدها یادداشتی از دوستی کرمانی آمد که او را شناسانده بود. ما به حدس، اسم «علویه کرمانی» را انتخاب کردیم اما معلوم شد نام درست «عالیه خانم شیرازی» است. بخش مهمی از حُسن این سفرنامه، به حس زنانگی نویسنده برمی‌گردد که از تمام عبارات آشکار است. زنی با وجوهی گسترده، هم تلاشگر، هم پراحساس و پرجاذبه و پرنفوذ. زنی که به اندرونی میرزای شیرازی، آن مرجع بزرگ راه دارد و وقتی به تهران می‌آید، مدت‌ها در اندرونی ناصرالدین شاه به رتق و فتق امور دختران و ازدواج آنان می‌پردازد. این سفرنامه سرشار از داده‌های با ارزش از هر آن چیزی است که بر سر راه او بوده؛ سفرنامه‌ای پراحساس.

از خانم ترابی برای تلاش مجددش جهت احیای آن تشکر می‌کنم ❀